

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 40. Caroli VII. Alberti Imperatoris filiales literæ ad Benedictum XIV.
Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

§. II. pollicitus est imperator Carolus Sæc. XVIII.
 VII., quod in caussis Religionis processus
 fieri nolit, sed eas juxta fundamentales
 Imperii leges decidi, & a regiminis sui
 auspiciis proposita & nondum sublata
 religionis gravamina tollere velit. idem
 vero & Catholicæ religioni addidit polli-
 ceatur. Id etiam luculenter patet excon-
 secrationis ritibus & interrogationibus
 (ni eas omnino inanes, frivolas & ridi-
 culas dixeris) quæ a tempore hominum
 memoriam ferme excedente aliis sem-
 per Imperatoribus fuerunt & sunt ad
 ad hanc usque diem propositæ, scilicet,
 utrum sanctam, Catholicam & Apostoli-
 cam Ecclesiam conservare & defendere e-
 jusque Ministros protegere velit? & an
 sanctissimo in Christo Patri ac Domino
 Romano Pontifici, & S. Romanæ Eccle-
 siæ decenter obtemperare velit? ad quas
 interrogations Imperator Catholicus
 (quod utique Acatholicus serio non fa-
 ceret) respondet: *Volo.* Ceterum quid *Vid. T. 75.*
 Carolus VII. circa novas editiones li- p. 693.
 brorum symbolicorum, Confessionis Au-
 gustanæ &c. pollicitus sit, jam supra
 retulimus.

§. XL.

Caroli Alberti Imperatoris filiales li-
 teræ ad Benedictum XIV.

Papam.

Per

Sæc. XVIII. Peractis Cæsareæ electionis solemnibus Carolus Albertus Imperator

A. C. 1742.

Augustissimus die duodecima Februarii Francofordiæ in Templo S. Bartholomæi ab Electore & Archiepiscopo Coloniensi Clemente Augusto Cæsare suæ Majestatis Fratre Germano constituto ritu ac pompa unctus ac coronatus fuit: octavo autem Martii die Maria Amaliam imperatricem idem Archiepiscopus Colonensis iisdem ferme moniis inauguravit. Accurrunt ergo ne omnium Europæ Principum Legati qui festiva gratulationis officia deferunt; Protestantes vero apud Imperatorem impensis precibus, amplissimis pollicitationibus, & importunitate ministris parum absimili instant, ut novos ad Lutheranæ Religionis augmentum faventes concederet. Ast religiosissimus Imperator pro avito veræ fidei studio potius sceptrum & regnum dimittere, quam illum suum Catholicæ Religionis damnare firmare maluit. Primas vero curas et intendit, ut supremo Ecclesiæ Capitulo Benedicto XIV. summo Pontifici filio sui obsequii homagium exsolveret, propter illico ad eundem literas delicas submissionis testes, & velut tuendæ Religionis pignus dedit. Has summi Pontifici Imperatoris nomine porrectus Liber Baro de Scarlati Bavariae

D.

Domus Orator ad alloquium admitti petit, quo obtento die vigesima prima Februarii Benedicto XIV. Caroli Alberti Electoris Bavari in Romanorum Imperatorem electi ac coronati nuntium unacum præfatis literis detulit: sequenti vero die sacrum Purpuratorum Collegium, & demum die vigesima septima ejusdem Mensis ceteros Præfules ac Principes Romanos de hac electione certiores reddidit.

§. XLI.

Benedicti XIV. Papæ oratio ad S. Collegium hac super re.

Quanto gaudio, ac animi solatio festiva hæc notitia paternum summi Pontificis pectus compleverit, luculenter inde patet, quod mox die vigesima octava Februarii solemne, ut vocant, Consistorium habuerit, totumque S. Collegium omnesque Cardinales tantæ lætitiae participes facere voluerit. Eo fine ad eos hanc habuit orationem:

VENERABILES FRATRES!

„Postquam Electorale Collegium jam „a longo tempore Francofordiæ con- „gregatum post diuturnum non minus „ac turbulentum Interregnum tandem „Carolum Albertum Bavariæ Ducem,

„&